

vendes mere, er nu tilbøielig spildt. Thi vel siges der, at Værdien af den overflødige Sæd, der anvendes, opveies ved den forøgede Værdi af Bærmen, men dette er ikke rigtigt. Den overflødige Sæd vilde ganske vist være af større Værdi, om den ikke var kommen i Gjæringskarret, idet det rene Melstov, hvoraf der paa Grund af den for tykke Indmæskning ikke er udvundet Brændevin, vistnok er et altså værdifuldt Produkt til saaledes at anvendes til Føde for Kreaturer og vilde kunne anvendes langt fordelagtigere. Dertil kommer, at det almindelig paastaas, at, naar Afgjæringen ikke fuldkomment finder Sted, da bliver Bærmen et mindre sundt og godt Foder. Og nu er man kommen saavidt med Indmæskningen, at Afgjæringen umulig kan finde Sted paa fuldkommen Maade. Efter en Bog, som Nawert udgav i 1842 om Brændevinsproduktionen, var det dengang sædvanligt, at man indmæskede 44 Pund Skraa med dertil fornødent Malt pr. Tønde Karrum, hvoraf man saa fik 33 1/4 Pot Brændevin, nu indmæsker man i Almindelighed 72 Pund, ja nogle indtil 90 Pund Sæd pr. Tønde Karrum. Der foretages vel nu ogsaa en Udblødning i det saakaldte Formæskelar for at hjælpe paa Processen, idet der derved opnaas en fuldkomnere Udblødning af Meldele og en lettere Overgang eller Forvandling af Melet til Sukkerstof. Men denne Formæskning har dog ikke nogen Indflydelse paa Sukkerstoffets Forvandling igjen til Spiritus. Forat denne sidste Del af Processen skal kunne foregaa godt, udfordres der en let og livlig Gjæring, og denne er atter betinget af, at den tørre Substant staar i et vist Forhold til den vaade. Og medens man tidligere har anset det for nødvendigt at bevare Forholdet 1 Pund Sæd til 8 Pund Vand, saa er man nu kommen ned til kun at anvende 3 Pund Vand til 1 Pund Sæd. Men det er nu af Teknikere, og Kemikere godtgjort, at, naar man kommer ned under Forholdet 1 : 4, saa foregaa der ikke nogen egentlig Afgjæring, og altsaa vil man ved at fortsætte med den nu brugelige særdeles tykke Indmæskning, som, naar der bruges 72 Pund Sæd til en Tønde Karrum, sker med et Forhold mellem denne tørre og vaade Sub-

stants 1 : 3₁₈, ikke kunne opnaa en fuldstændig Afgjæring og saaledes ødelægge Biproducterne. Det er saaledes vist, at Karrums-Bestattningen efterhaanden har tvunget Fabrikantene ind paa en uforstandig Drift. Jeg kalder nemlig Driften uforstandig, naar den ikke følger de Fordringer, som Videnskaben godtgjør at være Betingelserne for, at Naaproductet kan faae den Værdi, som det er Fabrikationens Diemed at tilveiebringe.

Dernæst siger Udvalgets Flertal, at man ved at gaa over til Udbyttebestattningen udsætter sig for, at Statskassen lider et stort Tab. Men nu er det netop en Følge af Karrumsbestattningen, at Staten ikke paa nogen Maade faar den Afgift af Brændevinen, som den har beregnet, og som det var tilfjættet, at der skulde erlægges. Naar Staten vil, at 1 Pot Brændevin — og det er jo kun en Skat paa Brændevin, som er tilfjættet, — skal svare en Afgift af 4 Sk. pr. Pot, saa er det klart, at Bestattningsudbyttet af det hele Kvantum Brændevin, der tilvirkes, ingenlunde bliver 4 Sk. pr. Pot, men et meget ringere Beløb, naar Udbyttet af Karrummet tiltager, og at Afgiftsbeløbet pr. Pot Brændevin bliver forskjelligt i de forskjellige Brænderier, eftersom disses Udbytte af det beskattede Karrum er større eller mindre. Men dette har da atter til Følge — hvilket ogsaa vil ses af de statistiske Optegnelser over Tilbagegangen i Karrummenes Antal, der i de senere Aar har fundet Sted, — at Statens Indtægter af Brændevinsbestattningen bestandig maa gaa tilbage. Det ligger nemlig ganske simpelt deri, at der ikke produceres mere Brændevin, end der behøves til at tilfredsstille Forbrugen og den Udsæls, der kan finde Sted, hvilken sidste er overmaade ringe i Forhold til, hvad der produceres, og ganske vist vil vedblive at være ringe, navnlig paa Grund af, at vore Naaproducter i mange Henseender ere kostbarere end de Naaproducter, der i andre Lande anvendes til Brændevin. Naar Produktionen væsentligst reter sig efter Forbrugen i Landet, og denne har en nogenlunde fast Størrelse, saa vil der, som sagt, ligefrem følge en Tilbagegang i Bestattningens Udbytte deraf, at et ringere Antal Tønder Karrum efterhaanden udbringer det